

יום ג', י"ד בסיון תשס"ח (17 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ד בסיון** בשנת תרצ"ו [1936], **נבחר לאון בלום להיות ראש ממשלת צרפת** – היהודי הראשון להשיג מעמד זה ברפובליקה הצרפתית מעולם.

הרקע למעשה...

מדיניותו של **נפוליאון** כלפי היהודים שקפה את הפרובלמטיקה שהאמנסיפציה הציבה בפני היהודים - הוכחת נאמנות למדינה, תוך נכונות לביטול הייחוד הלאומי. בשנת 1806, כינס נפוליאון את "**אספת הנכבדים**" של יהודי צרפת. מטרתו היתה לברר באיזו מידה מסוגלים היהודים למלא כראות את חובותיהם כאזרחי המדינה. בתשובתם, ניסו הנכבדים היהודים להרשים את נפוליאון בנאמנותם המוחלטת, ללא כל תנאי, לאומה הצרפתית. במיוחד הדגישו את ההרמוניה שבין הנאמנות למולדת הצרפתית לבין עקרונות הדת היהודית, במגמה לבטל כל חשש להתנגשות אינטרסים, לנוכח ההאשמות שהוטחו נגדם מהווים "מדינה בתוך מדינה". להמחשת הפטריוטיות שלהם, תארו את הקרבתם ומסירותם העילאית של יהודים למען צרפת בשדות הקרב. החלטות "אספת הנכבדים" קבלו חיזוק בכינוס 71 נציגי ה"סנהדרין" בחורף 1807. (ה"סנהדרין" היה הכינוי בימי בית שני לבית הדין הגדול בירושלים שהיה מורכב משבעים ואחד חברים). שוב הבליטו הנציגים היהודים את נכונותם של היהודים להוכיח את נאמנותם למולדת הצרפתית תוך ויתור על הזהות היהודית הלאומית. צעדו הבא של נפוליאון היה ראורגניזציה בסדרי הארגון הקהילתי במטרה לבטל את האוטונומיה של הקהילות היהודיות בצרפת...

=====

לאון בלום (צרפתית: Léon Blum) פוליטיקאי יהודי צרפתי, מנהיג המפלגה הסוציאליסטית וממקימי החזית העממית. כיהן כראש ממשלת צרפת שלוש פעמים: ב-1936-1937, למשך כחודש ב-1938 ושוב במשך כחודש לאחר מלחמת העולם השנייה.

בלום נולד בפריז למשפחה אמידה. אביו היה סוחר ולו 5 בנים. המשפחה היתה מעורה בתרבות צרפת, וכמו חלק מיהודי אירופה באותה תקופה אימצו בניה בחום את ערכי המהפכה הצרפתית: "חרות, שוויון, אחווה".

בלום למד משפטים בסורבון היוקרתי וסיים את לימודיו ב-1894. לאחר מכן פיתח קריירה מוצלחת גם כמבקר ספרות. הביוגרף הישראלי שלון, פרופ' **אילן גריילסאמר**, כינה את בלום בספרו: "איש של מילים". לדבריו, בכל תפקידיו שמר מבקר הספרות שהפך ראש ממשלה על רגישותו לשפה והכיר בחשיבותן של מילים ובחשיבותו של אופן השימוש בהן בכל תפקידיו. [הלוואי על מנהיגינו המדיניים... מג]

ב-1894 היתה זו פרשת דרייפוס שהניעה את בלום להיכנס לחיים הפוליטיים. הוא הצטרף למאבק למען משפט הוגן לדרייפוס ומצא בין השותפים למערכה גם אנשי ספרות כגון אמיל זולא, אקדמאים, ליברלים וסוציאליסטים. בין מנהיגי המאבק היה חבר הפרלמנט מטעם הסוציאליסטים ז'אן ז'ורס, אליו חש בלום הערכה עצומה, ובהדרגה

"קוֹמָה אֶלְקִים שֶׁפִּטָּה הָאָרֶץ כִּי אֶתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', י"ד בסיון תשס"ח (17 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נרקמו בין שני האישים קשרים אישיים, פוליטיים וחברתיים. ב-1899, בעקבות השפעת ז'אן ז'ורס, שהפך למורו ומקורבו, הצטרף בלום למפלגה הסוציאליסטית.

בפרוץ מלחמת העולם הראשונה נדחה בלום משירות בצבא הצרפתי. מיד לאחר ההתנקשות בז'אן ז'ורס, שאז כבר היה מנהיג הסוציאליסטים, נכנס בלום בן ה-42 לפעילות פוליטית קדחתנית. בשנים 1919-1920 היתה שרויה המפלגה הסוציאליסטית בעימותים פנימיים על רקע שאלת המהפכה הרוסית והמהפכות הסוציאליסטית. לשווא התאמץ בלום רבות למנוע את הפילוג שראה כהרסני. הרדיקלים המהפכניים התפלגו וייסדו את המפלגה הקומוניסטית הצרפתית... בלום לא התיימש ועמד בראש המפלגה הסוציאליסטית הלא-מהפכנית.

כמרקסיסט אדוק סירב ליאון בלום להשתתף בממשלות לא-סוציאליסטיות, אותן ראה כבורגניות וכמשרתות את צרכיהם של בעלי ההון. הקמת ממשלה סוציאליסטית, ללא קשר לתמיכה האלקטורלית לה זכתה המפלגה, היתה בלתי אפשרית שנים רבות מכיוון שללא תמיכת הקומוניסטים לא היתה הקואליציה מחזיקה מעמד, ואילו הקומוניסטים סירבו לשתף פעולה בהתאם לקו שהנחה הקרמלין. לדבריהם היתה המפלגה הסוציאליסטית הצרפתית מפלגה בורגנית במסווה, והם כינו אותה "סוציאל-פאשיסטית". עם עליית הנאצים והתחזקות יסודות הפשיזם באירופה בכלל ובצרפת בפרט, שינה הקרמלין את עמדתו ונתן אור ירוק לשיתוף פעולה עם הסוציאליסטים.

בלום, ביחד עם מנהיגים נוספים, ייסד את "החזית העממית" שאיחדה תחתיה את המפלגה הסוציאליסטית, המפלגה הקומוניסטית, המפלגה הרדיקלית, איגודי העובדים, תנועות מתקדמות ואישים נוספים. ב-1936 הוכיח המהלך את עצמו, ובניצחון החזית העממית היה משום מכה ניצחת לפשיזם הצרפתי ותרועת ניצחון לרעיון הסוציאליסטי.

[בע"ה, השלמת המאמר בדף של מחר, יום ד']

"קוֹמָה אֶלְקִים שְׁפִטָּה הָאָרֶץ כִּי אֶתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל